

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.314 van 19 januari 2012
in de zaak A. 195.912/VII-37.717.**

In zake : de STAD GEEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sofie Cauwenberghs
kantoor houdend te 2440 Geel
Diestseweg 155
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomen partij :
de CVBA BIO-KEMPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koen Van Wynsberge
kantoor houdend te 3000 Leuven
Diestsevest 113
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 maart 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 18 januari 2010 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Antwerpen van 9 juli 2009, houdende het verlenen aan de CVBA Bio-Kempen van de milieuvergunning voor het exploiteren van een mestverwerkingsinstallatie, gelegen aan de Blokstraat 10 te Geel, slechts

gedeeltelijk gegrond worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 205.706 van 24 juni 2010 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 augustus 2010. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Eric Lanckswert heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 september 2011.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie Cauwenberghs, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders

verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Koen Van Wynsberge, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Eric Lanckswaert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 13 maart 2009 dient de CVBA Bio-Kempen, die een coöperatieve is van verschillende varkenshouders, een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een mestverwerkingsinstallatie op een perceel gelegen aan de Blokstraat 10 te Geel.

3.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden vijf schriftelijke bezwaren ingediend, ondertekend door in totaal 275 omwonenden.

3.3. Met een besluit van 9 juli 2009 verleent de deputatie van de provincie Antwerpen de gevraagde vergunning en neemt zij akte van de in klasse 3 ingedeelde onderdelen van de inrichting. De vergunning wordt afhankelijk gesteld van de naleving van een reeks bijzondere milieuvoorwaarden.

3.4. Tegen voormeld deputatiebesluit van 9 juli 2009 worden een aantal administratieve beroepen ingesteld bij de Vlaamse regering, onder meer door de verzoekende partij.

3.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

a. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoed brengt op 3 november 2009 een ongunstig advies uit. Het aanvankelijke advies wordt op 27 november 2009 vervangen door een gunstig advies waarin staat te lezen dat uit de stedenbouwkundige vergunning, die op 7 mei 2009 werd verleend door de deputatie van de provincie Antwerpen, de planologische en stedenbouwkundige conformiteit van de inrichting blijkt.

b. Het advies van de afdeling Milieuvergunningen is gunstig over de aanvraag.

c. De Gewestelijke Milieuvergunningscommissie brengt op 10 november 2009 een gunstig advies uit.

3.6. Op 18 januari 2010 wordt de thans bestreden beslissing genomen. De Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verklaart de ingestelde beroepen deels gegrond en wijzigt de beroepen beslissing in die zin dat aan de milieuvergunning een bijzondere voorwaarde wordt toegevoegd waarbij de aan- en afvoer via de smalle rijbaan tussen de Blokstraat 10 en de Blokstraat 15 wordt verboden.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan 'Herentals-Mol', vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978;

Gelet op het feit dat de inrichting gelegen is op een afstand van:

- circa 450 m van een bosgebied;
- circa 600 m van een gebied voor dagrecreatie;

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de beroepen ingediend door omwonenden en door de stad Geel betrekking hebben op het verlenen van de vergunning voor de exploitatie van een mestverwerkingsinstallatie; dat de argumenten onder meer gaan over de locatie, de mobiliteit, geurhinder, geluidshinder, gezondheidsrisico's, het niet bedrijfsgebonden karakter van de mestverwerkingsinstallatie en het ontbreken van een maatschappelijk draagvlak;

Overwegende dat de voorliggende milieuvergunningsaanvraag de exploitatie van een nieuwe mestverwerkingsinstallatie met een capaciteit van

30.000 ton mest per jaar beoogt; dat in functie hiervan ook de opslag van 1.200 l methanol en de opslag van 6.300 m³ dierlijke mest worden aangevraagd; dat daarnaast nog een aantal klasse 3-activiteiten worden gemeld meer bepaald een transformator, een surpressor, de opslag van 200 l antischuimmiddel en het stallen van maximaal 20 landbouwvoertuigen;

Overwegende dat de CVBA Bio-Kempen een coöperatie betreft, bestaande uit verschillende varkenshouders uit de ruime omgeving, die zich ertoe verbinden om jaarlijks een voorafbepaalde hoeveelheid varkensmest aan te leveren; dat de coöperatie een locatie gekozen heeft, die losstaat van de varkenshouderijen van de leden om een verhoogde ziektedruk te vermijden; dat daarom geopteerd werd om de mestverwerkingsinstallatie in te planten bij een verouderd, leegstaand varkensbedrijf; dat de bestaande gebouwen deels zullen aangepast worden en deels zullen afgebroken worden;

Overwegende dat het een mestverwerkingsinstallatie van het type Trevi betreft; dat volgens de aanvraag het Trevi systeem een maximale zuivering van stikstof en een minimale emissie van vluchtige verbindingen beoogt; dat de volgende procesonderdelen daarbij worden onderscheiden:

- mestscheiding met een decanteercentrifuge (in 15% dikke fractie en 85% dunne fractie);
- biologische zuivering (nitrificatie/ denitrificatie) van de dunne fractie;

Overwegende dat het biologisch zuiveringssysteem is opgebouwd uit vijf bekken met de volgende functies:

- bekken 1: opslag ruwe mest met een inhoud van 1.000 m³;
- bekken 2: buffer dunne fractie met een inhoud van 1.000 m³;
- bekken 3: denitrificatie-/ nitrificatiebekken met een inhoud van 3.300 m³;
- bekken 4: nabezinker met een inhoud van 1.350 m³;
- bekken 5: buffer effluent met een inhoud van 1.950 m³;

Overwegende dat de biologische zuivering van de dunne fractie zal bestaan uit een nitrificatie- en een denitrificatiestap; dat hierdoor via microbiologische afbraak een sterke reductie in stikstof zal bekomen worden, alsook een opconcentratie van fosfor in het biologisch slib; dat meer bepaald in het nitrificatiegedeelte (1.950 m³), in aanwezigheid van zuurstof, de organische componenten zullen worden afgebroken; dat er bovendien een omzetting zal plaatsvinden van organische en ammoniakale stikstof naar nitraatstikstof; dat in het denitrificatiegedeelte (1.350 m³) onder afwezigheid van zuurstof, het gevormde nitraat microbiel zal omgezet worden naar moleculaire stikstof; dat dit onschadelijke gas uit het bekken zal ontsnappen;

Overwegende dat het beluchtingssysteem in de nitrificatiezone is opgebouwd uit fijnbellige beluchting (beluchtingsmatten met een grote zuurstofoverdracht) gevoed door een surpressor;

Overwegende dat een overmaat COD nodig is om de denitrificatie vlot te laten verlopen; dat daarom de mogelijkheid voorzien zal worden om supplementair melasse (suikerwater) toe te voegen; dat indien de beschikbaarheid van melasse onvoldoende zou zijn, methanol kan gedoseerd worden in het denitrificatiegedeelte;

Overwegende dat met behulp van een schuimniveaumeter en een doseereenheid antischuimmiddel (structol) schuimvorming in de biologie zal tegengegaan worden;

Overwegende dat de uiteindelijke eindproducten als volgt worden gebruikt:

- de dikke fractie wordt afgezet naar een gespecialiseerd bedrijf voor verdere verwerking;
- de behandelde dunne fractie wordt uitgespreid op het land conform het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen;

Overwegende dat binnen een straal van 100 m rondom de perceelsgrenzen een viertal woningen gelegen zijn; dat de dichtstbijzijnde woning zich op ongeveer 30 m van de bekkens van de geplande mestverwerkingsinstallatie zal bevinden;

Overwegende dat het volgens de bepalingen van de omzendbrief nummer R0/2006/01 'afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting' hier een mestbehandelingsinstallatie betreft van een beperkte schaal (30.000 ton per jaar), niet gebonden aan één enkel bedrijf;

Overwegende dat de inplanting van een kleinschalige mestverwerkingsinstallatie in agrarisch gebied verantwoord is indien deze in functie staat van ter plaatse gevestigde bedrijven; dat de mestverwerkingsinstallatie los van een agrarische inrichting zal ingeplant worden; dat er een lijst met leden van de coöperatie is toegevoegd, die mest zullen aanleveren aan de installatie; dat het mogelijk is dat voor bepaalde bedrijven die opgenomen zijn in voormelde lijst de noodzaak tot mestverwerking vermindert of volledig wegvalt; dat daarom in het bestreden besluit van de deputatie is opgelegd dat minstens 90% van de aangevoerde mest afkomstig moet zijn van landbouwbedrijven in een straal van 15 km;

Overwegende dat de installatie zal gebouwd worden naast de bestaande stallen; dat de bekkens van de mestverwerkingsinstallatie een totale hoogte hebben van 6 m; dat deze deels in de bodem zullen worden ingegraven waardoor de bekkens ongeveer 4 á 4,5 m boven het maaiveld zullen uitsteken;

Overwegende dat de bekkens van de mestverwerkingsinstallatie zich op ongeveer 30 m van de dichtstbijzijnde woning zullen bevinden; dat echter een groenscherm voorzien wordt van 10 m breed om de visuele hinder voor deze woning tot een aanvaardbaar niveau te beperken;

Overwegende dat de bekkens voor de dunne fractie en de ruwe mest volledig zullen worden overdekt; dat de scheider en de opslag van de dikke fractie ondergebracht zullen worden in een loods (1.000 m³ opslagruimte voorzien voor de dikke fractie); dat deze loods zal voorzien worden van een afzuiging met luchtbehandelingssysteem in de vorm van een biofilter;

Overwegende dat om geurhinder van de biologie te beperken er een fijnbellige beluchting wordt toegepast, zodat anaërobe zones kunnen worden voorkomen;

Overwegende dat in het bestreden besluit een afwijking werd verleend van de artikelen 5.28.2.3, §2, b), en 5.28.3.4.1, §1, 3°, van titel II van het VLAREM, zodat de nabezinker, het effluentbekken en het nitrificatie/denitrificatiebekken niet moeten worden afgedekt; dat aangezien de geurcomponenten worden afgebroken en ammoniak wordt omgezet tot nitraat en stikstofgas, de concentratie aan ammoniakale stikstof in deze bekkens zeer laag is; dat bijgevolg de geurhinder zeer beperkt zal zijn; dat dit wordt bevestigd door

studies over gelijkaardige installaties; dat als bijkomende voorwaarde gekoppeld aan deze afwijking werd opgelegd dat aan de hand van analyses moet worden aangetoond dat het gehalte aan ammoniakale stikstof in het effluent niet hoger is dan 1 g per kg effluent;

Overwegende dat bijna alle ammoniakale stikstof uit het gezuiverde effluent van de mestverwerkingsinstallatie zal zijn verdwenen; dat de reststikstof voornamelijk aanwezig is onder de vorm van organische en nitraatstikstof; dat er hierdoor bij het uitrijden op het land wordt vermeden dat geurhinder ontstaat; dat ook de andere componenten uit de onbehandelde mest die aanleiding kunnen geven tot geurhinder (bijvoorbeeld vluchtige vetzuren), in de biologie volledig worden afgebroken door de micro-organismen;

Overwegende dat een afwijking gevraagd wordt van artikel 5.28.3.4.1, §1, 1°, van titel II van het Vlarem; dat volgens dit artikel het laden en lossen van mest moet gebeuren in afgesloten ruimten, maar dat elke alternatieve methode met een gelijkwaardig of beter rendement om ammoniakemissie en hinder te voorkomen in de milieuvergunning kan worden toegelaten; dat de aangevoerde mengmest zal gelost worden met behulp van een vacuüm snelkoppelingssysteem, waardoor er geen contact is van mest met omgevingslucht; dat in het verleden reeds werd bewezen dat dergelijke methode minstens als gelijkwaardig kan worden beschouwd; dat voormelde afwijking werd toegestaan in het bestreden besluit onder de voorwaarden dat het lossen van de mest gebeurt met een gesloten tankwagen en met een losdarm, voorzien van vloeistofdichte snelkoppelingen en dat de buffer van de ruwe mest waarin gelost wordt, afgesloten moet zijn van de omgevingslucht;

Overwegende dat er, gelet op het voorgaande, voldoende maatregelen genomen worden om emissies naar de lucht en eventuele geurhinder te voorkomen;

Overwegende dat de centrifuge zal worden opgesteld in de loods; dat andere bronnen van geluid zoals pompen en motoren worden opgesteld ofwel in gesloten tanks en putten ofwel binnen in het bedrijfsgebouw; dat de geluidshinder tengevolge van de inrichting tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

Overwegende dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 tot vaststelling van nadere regels voor de toepassing van de watertoets, de inrichting is gelegen in het Netebekken en afstroomt naar de Broekstraatloop; dat de inrichting niet is gelegen in een overstromingsgevoelig gebied;

Overwegende dat in de bestreden beslissing een waterparagraaf staat waarin voldoende is gemotiveerd dat de vergunningsplichtige activiteit geen schadelijke effecten veroorzaakt op het watersysteem en er bijgevolg voldaan wordt aan artikel 8 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, meer bepaald de watertoets;

Overwegende dat in de aanvraag een inschatting gemaakt wordt van het aantal transporten op basis van een vrachtwagen met mestvat van 22 á 30 m³; dat op die manier een totaal van 1.160 á 1.520 transporten per jaar bekomen wordt voor de aanvoer van de ruwe mest en melasse of methanol/structol en de afvoer van het effluent en de dikke fractie; dat dit overeenkomt met 22 á 29 transporten per week; dat deze transporten volgens de aanvraag zullen verdeeld worden over twee routes; dat de eerste route via de Blokstraat naar de

Geelsebaan richting Retie leidt; dat de andere route via de Blokstraat naar Ten Aard leidt;

Overwegende dat bij het plaatsbezoek van de adviesverlener van de afdeling Milieuvergunningen op 15 oktober 2009 werd vastgesteld dat het gedeelte van de Blokstraat dat leidt naar de Geelsebaan gedeeltelijk een eenvaksbaan betreft; dat door de geringe breedte van deze weg, zelfs personenwagens niet kunnen kruisen en deze baan dan ook niet geschikt is voor de betreffende transporten; dat echter tijdens de hoorzitting van 10 november 2009 door de exploitant werd aangegeven dat er een mogelijkheid bestaat om voor de eerste route het smalle gedeelte te vermijden; dat dit als bijzondere voorwaarde zal worden opgelegd;

Overwegende dat de tweede route leidt door de dorpskern van Ten Aard; dat het hier wel gaat om een dubbelvaksbaan gescheiden door wegmarkeringen; dat de voormelde transporten de draagkracht van deze weg niet zullen overschrijden;

Overwegende dat in de aanvraag zelf gewezen wordt op het feit van de potentieel gevaarlijke situaties waarbij vrachtwagens het schoolgaand verkeer kruisen; dat om die reden door het bedrijf wordt voorgesteld om geen transporten langs deze route uit te voeren van 8h00 tot 8h45, van 11h40 tot 12h15 en uitgezonderd op woensdag ook geen transporten langs dit traject te voorzien tussen 12h30 en 13h15 en tussen 15h15 en 15h45; dat dit als bijzondere voorwaarde in het bestreden besluit werd opgelegd;

Overwegende dat uit het voorgaande blijkt dat de verkeershinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;

Overwegende dat in het bestreden besluit tevens een afwijking werd verleend van artikel 5.28.3.2.2, §2, van titel II van het VLAREM met betrekking tot de verplichting om van elke vracht een fosfaat- en stikstofanalyse uit te voeren; dat de afwijking werd toegestaan op voorwaarde dat de stalen minstens eenmaal per jaar per bedrijf en per mestput worden genomen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits strikte naleving van de aangepaste milieuvergunningvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen gedeeltelijk gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen;"

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoekende partij roept de schending in van artikel 17.6.2.

van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna : het inrichtingsbesluit), van het gewestplan Turnhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 september 1977, van de omzendbrief RO/2006/01 van 19 mei 2006 betreffende het afwegingskader en de randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet) en van niet nader gepreciseerde beginselen van behoorlijk bestuur, doordat vergunning werd verleend voor de exploitatie van een mestverwerkingsinstallatie die gelegen is in een agrarisch gebied.

De verzoekende partij betoogt het volgende :

"Overeenkomstig art. 11 van het inrichtingsbesluit van 28 december 1972 zijn de agrarische gebieden bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300m en 100m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Een mestverwerkingsinstallatie is geen landbouwbedrijf, noch een para-agrarisch bedrijf.

Een vergelijkbare installatie in Sint-Lenaerts (Brecht) opgericht door de cvba Bio-Noord werd ingepland in een zone voor milieubelastende industrie! (stuk 29)

In de bestreden beslissing wordt dan ook ten onrechte gesteld dat de inrichting vanuit stedenbouwkundig en ruimtelijk oogpunt verenigbaar zou zijn met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften.

In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarom men van oordeel is dat het bedrijf wel op zijn plaats zou zijn in agrarisch gebied en op welke manier dit verenigbaar is met het voormelde inrichtingsbesluit. Er wordt enkel verwezen naar Omzendbrief RO/2006/01.

De Omzendbrief RO/2006/01 kan geen afbreuk doen aan de verbindende bepalingen van het Gewestplan en het Inrichtingsbesluit. Overeenkomstig de

vaste rechtspraak van de Raad van State hebben Omzendbrieven immers geen bindend karakter, ongeacht of ze zijn bekendgemaakt of niet. Op basis van deze Omzendbrief kan derhalve geen milieuvergunning verleend worden in strijd met het Inrichtingsbesluit en het Gewestplan.

Bovendien wordt deze Omzendbrief verkeerd toegepast in het bestreden besluit, nu hierin uitdrukkelijk gesteld wordt dat inplanting in agrarisch gebied verantwoord is in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te versnijden.

Deze mestbehandelings- of vergistingsinstallaties staan in functie van een aantal bedrijven uit de omgeving, dit zowel naar activiteit (behandeling van producten) als naar locatie (in te planten zo dicht mogelijk bij de betrokken bedrijven). Inplanting in agrarisch gebied is dus verantwoord in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven en vooral om onnodig transport te vermijden. De mestbehandelings- en vergistingsinstallaties van beperkte schaal en niet gebonden aan één enkel bedrijf kunnen in principe (onder bepaalde voorwaarden) in agrarisch gebied of op bestaande lokale bedrijventerreinen waar dergelijke installaties conform de stedenbouwkundige voorschriften kunnen worden ingeplant.'

Huidig bedrijf is geenszins bedoeld in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven.

Uit de milieuvergunningsaanvraag (stuk 8) blijkt weliswaar dat er in de onmiddellijke omgeving een aantal landbouwbedrijven gevestigd zijn (p. 28), doch geen enkel van de hierop aangeduide bedrijven zal gebruik maken van de mestverwerkingsinstallatie (p. 22-23 milieuvergunningsaanvraag).

Er is verder geen sprake van bedrijfsgebondenheid. De site waarop de mestverwerkingsinstallatie gepland is staat leeg. Zij wordt dus niet ingepland bij een bestaand agrarisch bedrijf. Dit wordt ook uitdrukkelijk zo gesteld in de milieuvergunningsaanvraag:

Aangezien een grote hoeveelheid mest van verschillende bedrijven aangevoerd wordt, is het naar dierenwelzijn toe, meer bepaald omwille van de verhoogde ziektedruk, niet verantwoord om een dergelijke installatie in te planten bij één van de leden van de cooperatie.

Bij de huidige mestverwerkingsinstallatie is het zo dat de bedrijven die voor de aanvoer zorgen voor 40% gelegen zijn in een straal van meer dan 10 km

De stedenbouwkundige vergunning voor de installatie werd door de stad Geel geweigerd op 20 februari 2009 (stuk 25). Tegen deze weigeringsbeslissing werd beroep aangetekend bij de Deputatie van de Provincie Antwerpen, die op 7 mei 2009 een stedenbouwkundige vergunning afleverde (stuk 26).

In het besluit van de Deputatie van de Provincie Antwerpen wordt gesteld dat 90% van de mest zal worden aangevoerd door bedrijven gelegen binnen een straal van 15 km. Uit het dossier houdende de aanvraag tot milieuvergunning blijkt dat dit geenszins het geval is.

Uit de lijst weergegeven op p. 22-23 van de milieuvergunningsaanvraag blijkt echter dat 10 van de 59 leden van de cooperatie zich bevinden op 15 km of meer van de installatie. Dit is geen 10% maar bijna 20 %. Bovendien bevinden 20 van de 59 leden, of 33% zich op 10 tot 15 km van de installatie, wat maakt dat meer dan 50% van de gebruikers van de installatie zich op een afstand van meer dan 10 km in vogelvlucht bevinden. (stuk 9)

De bestreden beslissing motiveert op geen enkele manier waarom men van oordeel is dat, ondanks deze afstanden de installatie toch beschouwd kan worden in functie van de ter plaatse gevestigde landbouwbedrijven te staan.

De omliggende bedrijven zijn alle, op één na, melkveebedrijven terwijl de verwerkte mest uitsluitend mest van verder weg gelegen varkensbedrijven betreft."

Beoordeling

5. Artikel 17.6.2. van het inrichtingsbesluit heeft betrekking op de gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen. De schending van die bepaling wordt niet dienstig ingeroepen aangezien niet wordt betwist dat de met het bestreden besluit vergunde mestverwerkingsinstallatie in een agrarisch gebied gelegen is.

In zoverre de schending wordt ingeroepen van het gewestplan Turnhout is het middel evenmin dienstig. De bestemming van de percelen waarop de inrichting gelegen is, wordt immers geregeld door het gewestplan Herentals-Mol, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978.

Uit artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit volgt dat niet alleen zuivere landbouwbedrijven maar ook para-agrarische bedrijven kunnen worden gevestigd in agrarische gebieden. Een para-agrarisch bedrijf is een onderneming waarvan de activiteit onmiddellijk bij de landbouw aansluit en er op is afgestemd. Daarbij is het niet vereist dat de activiteit van het bedrijf aan de grond gebonden is, noch dat zij van industriële aard is. Tevens moet het begrip "para-agrarisch bedrijf" niet restrictief worden uitgelegd. Luidens artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit zijn de agrarische gebieden immers bestemd voor de landbouw in de "ruime" zin. Het gebruik van de term "ruime zin" betekent dat het begrip "landbouw" niet restrictief, doch extensief moet worden opgevat.

Opdat een activiteit als para-agrarisch zou kunnen worden beschouwd, moet zij dus onmiddellijk bij de landbouw aansluiten en er op afgestemd zijn. De Raad van State neemt aan dat een installatie voor het verwerken

van 30.000 ton dierlijke mest per jaar, bestaande uit een centrifuge en een biologische zuivering, dermate nauw aansluit bij de landbouw dat zij thuishoort in een agrarisch gebied. De omstandigheid dat de mestverwerkingsinstallatie niet toegevoegd wordt aan een actief landbouwbedrijf, doet daaraan geen afbreuk.

Artikel 11.4.1. van het inrichtingsbesluit verzet er zich niet tegen dat op beperkte schaal mestverwerking ter beschikking wordt gesteld van landbouwbedrijven uit de omgeving. Te dezen is de bestreden milieuvergunning afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat minstens 90 % van de aangevoerde mest afkomstig dient te zijn van landbouwbedrijven in een straal van 15 km rond de inrichting. De exploitant zal deze voorwaarde moeten naleven.

De omzendbrief RO/2006/01 betreffende het afwegingskader en de randvoorwaarden voor de inplanting van installaties voor mestbehandeling en vergisting heeft geen verordenende kracht. De gebeurlijke miskennenning of “verkeerde toepassing” van de niet-bindende bepalingen van die omzendbrief kan niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 5.28.2.3., § 3, 5.28.3.1. en 5.28.3.4.1. van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna : Vlarem II), van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van niet nader gepreciseerde beginselen van behoorlijk bestuur, doordat de afstandsregels niet worden gerespecteerd en wordt toegestaan af te wijken van voorschriften terwijl zulks niet voorzien is in de regelgeving.

De verzoekende partij zet het volgende uiteen :

"Artikel 5.28.2.3. § 3 Vlarem II bepaalt het volgende :

In afwijking van de bepalingen van § 1 mag voor een periode vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit en verstrijkend op 1 januari 2000 dierlijke mest worden opgeslagen in een open mestsilo of open foliebassin, mits deze opslagplaatsen voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de opslagplaats mag niet zijn gehecht aan een inrichting als bedoeld in de subrubrieken 9.3, 9.4, 9.5, 9.6, 9.7 en 9.8 van de indelingslijst.

2° de opslagplaats :

a) dient volledig te zijn gelegen in een agrarisch gebied ;

b) mag noch geheel noch gedeeltelijk gelegen zijn in een waterwingebied of een beschermingszone type I, II of III;

3° de opslagplaats, dient daarenboven gelegen te zijn op een afstand van tenminste:

a) 1.000m in van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.1 betreft ;

b) 1.500 m van een woongebied en 500 m van een bevaarbare waterloop of een onbevaarbare geklasseerde waterloop en van een groengebied wanneer het een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.2 betreft ;

4° de opslagplaats mag niet voorzien zijn van overstorten noch afleidingskanalen naar een oppervlaktewater, een openbare riolering, een kunstmatige afvoerweg voor regenwater of naar een bestierfput.

Uit de milieuvergunningsaanvraag (stuk 30) blijkt dat de nabezinker, het effluentbekken en het denitrificatie/nitrificatiebeken niet zullen worden afgedekt.

Art 5.28.3.4.1. Vlarem II luidt als volgt:

'§ 1 Om geurhinder te voorkomen, moeten de volgende maatregelen worden getroffen:

1° het laden en lossen van de mest gebeurt in afgesloten ruimten

2° de ontvangstruimte, de mengkelder en de voorraadtank zijn in gesloten uitvoering

3° de mestbe- en verwerkingsoperaties zijn maximaal overkapt en ingeperkt om tot een efficiënte afzuiging en behandeling van luchtmissies te komen. Hiervan kan in de milieuvergunning afgeweken worden voor nitrificatie- en denitrificatiebekkens.

4° de afgezogen ventilatielucht wordt behandeld door middel van filtratie over een biobed en zure wassers.

Elke alternatieve methode met een gelijkwaardig of beter rendement om ammoniakemissie en hinder te voorkomen in de milieuvergunning worden toegelaten.'

De nabezinker en het effluentbekken dienen voor de opslag van dierlijke mest (zie milieuvergunning).

Overeenkomstig art. 28.5.2.3 § 3 mag de mest enkel opgeslagen worden in een open bassin (hetgeen in casu het geval is) indien deze gelegen is op meer dan 1.500 m van een woongebied en meer dan 500 m van een bevaarbare

waterloop en een groengebied, nu het in casu gaat om een inrichting als bedoeld in subrubriek 28.2.c.2. (p. 29 milieuvergunningsaanvraag).

De inrichting bevindt zich op slechts ongeveer 650 m van het woongebied en slechts op ongeveer 400 m van het Kempisch kanaal en van een groengebied. In de bestreden beslissing zelf wordt overigens gesteld dat de inrichting slechts op 450 m van een bosgebied gelegen is.

(...)

De afstandsregels voorzien in art. 5.28.2.3. § 3 van Vlarem II worden dan ook geenszins gerespecteerd.

Bovendien is het kennelijk onredelijk dat in de bestreden beslissing een afwijking wordt toegestaan op de verplichting om de nabezinker, het effluentbekken en het denitrificatie/nitrificatiebekken af te dekken toe te staan en om een afwijking toe te staan op de verplichting de mest te laden en te lossen in een afgesloten loods.

In art. 5.28.3.4.1. Vlarem II wordt overigens nergens de mogelijkheid voorzien dat in de milieuvergunning zou afgeweken worden van de verplichting om de mest te laden en te lossen in afgesloten ruimtes.

Er wordt nergens in de bestreden beslissing gemotiveerd dat het laden en lossen in open lucht een gelijkwaardig alternatief zou zijn!

Laden en lossen in open lucht betekend niet alleen een veel grotere geurhinder, maar is ook problematisch naar geluidshinder toe.

Het is verder kennelijk onredelijk dat men afwijkingen toelaat op de verplichte overkapping rekening houdend niet de onmiddellijke nabijheid van woningen. Het gebrek aan overkapping zal de geurhinder in belangrijke mate doen toenemen en maakt de verspreiding van ziektekiemen, en risico dat uitdrukkelijk door de vergunningaanvrager wordt aangegeven (p 21 milieuvergunningsaanvraag) aanzienlijk toenemen".

Beoordeling

7. Artikel 5.28.2.3., § 3, van Vlarem II bepaalt de voorwaarden waaraan voldaan moet zijn opdat kan afgeweken worden van de constructievoorschriften voor opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest. De in het middel aangehaalde onderdelen van de inrichting, meer bepaald de nabezinker, het effluentbekken en het denitrificatie-/nitrificatiebekken die niet afgedekt zullen worden, zijn geen opslagplaatsen voor vaste dierlijke mest in de zin van voormelde bepaling. De verplichting tot afdekking die van toepassing is wanneer niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 5.28.2.3., § 3, van Vlarem II, geldt derhalve niet.

Artikel 5.28.3.4.1., § 1, tweede lid, van Vlarem II laat toe om in

de milieuvergunning af te wijken van de voorwaarde inzake het laden en lossen van de mest in afgesloten ruimten of van de voorwaarde inzake maximale overkapping, voor zover er gelijkwaardige alternatieven zijn. De bestreden beslissing staat uitvoerig stil bij de problematiek van de geurhinder. In de eerste plaats wordt het gebruikte procédé nauwgezet beschreven. Voorts wordt er op gewezen dat de bekkens voor de dunne fractie en de ruwe mest volledig zullen worden overdekt, een fijnbellige beluchting wordt toegepast teneinde anaërobe zones te voorkomen, in de niet-overdekte bekkens de concentratie aan ammoniakale stikstof zeer laag is zodat geurhinder zeer beperkt zal zijn, aan de hand van analyses moet worden aangetoond dat het gehalte aan ammoniakale stikstof in het effluent niet hoger is dan 1 g per kg effluent en dat de andere componenten uit de onbehandelde mest die aanleiding kunnen geven tot geurhinder door micro-organismen volledig worden afgebroken. Voormelde motieven geven op afdoende wijze de gelijkwaardige alternatieven aan die verantwoorden dat in de verleende vergunning wordt afgeweken van artikel 5.28.3.4.1 van Vlarem II. De verzoekende partij toont niet aan dat het verlenen van de afwijking kennelijk onredelijk is.

Wat betreft de afwijking van de voorwaarde inzake het laden en lossen van de mest in afgesloten ruimten, wordt in de bestreden beslissing overwogen dat de aangevoerde mengmest zal worden gelost met behulp van een vacuüm snelkoppelingssysteem, waardoor er geen contact is van mest met omgevingslucht, wat een gelijkwaardige methode is als het laden en lossen van mest in afgesloten ruimten. Ook op dit punt wordt de afwijking in de milieuvergunning verantwoord en uitdrukkelijk gemotiveerd. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan niet staande worden gehouden dat de verleende afwijking kennelijk onredelijk is.

In de mate dat de schending van artikel 5.28.3.1. (lees : 5.28.3.1.1) van Vlarem II wordt aangevoerd, is het middel onontvankelijk. De verzoekende partij zet immers niet uiteen hoe die rechtsregel precies werd geschonden.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

8. In een derde middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 28 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I), het grondwettelijke gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en de "beginselen van behoorlijk bestuur", doordat de aanvrager van de vergunning werd gehoord door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie terwijl "zonder enige motivatie" geen gebruik werd gemaakt van de mogelijkheid om ook haar te horen.

In het verzoekschrift zet de verzoekende partij het volgende uiteen :

"Na het horen van de exploitant veranderde nochtans het advies van afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend erfgoedbeleid (stukken 23-24) kennelijk op basis van hetgeen gezegd werd door de exploitant.

Bovendien stelt de exploitant, ondanks het feit dat in de milieuvergunningsaanvraag een afwijking wordt gevraagd om het laden en lossen in een afgesloten ruimte te laten plaatsvinden, tijdens de hoorzitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, dat het laden en lossen wel degelijk in een gesloten loods zal plaatsvinden, waardoor de hinder hiervan beperkt zou zijn. Desalniettemin wordt de beslissing van de Deputatie, die een afwijking toestaat om te laden en te lossen in open lucht, op dit punt niet hervormd.

De exploitant vraagt met andere woorden een afwijking van de verplichting van art. 5.28.3.4 §1, 1°, krijgt deze ten onrechte toegekend van de Deputatie, zegt op de hoorzitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, in tegenstrijd met zijn milieuvergunningsaanvraag dat laden en lossen zullen gebeuren in een afgesloten loods om de hinder te beperken, en in de bestreden beslissing wordt aan deze stelling geen enkel gevolg gegeven waardoor de afwijking van de verplichting om te laden en te lossen in een afgesloten ruimte behouden blijft!

Voormelde afwijking is in strijd met art. 5.28.3.4.1. § 1, 1° Vlarem II dat

luit als volgt :

'§ 1 Om geurhinder te voorkomen, moeten de volgende maatregelen worden getroffen:

1° het laden en lossen van de mest gebeurt in afgesloten ruimten

2° de ontvangstruimte, de mengkelder en de voorraadtank zijn in gesloten uitvoering

3° de mestbe- en verwerkingsoperaties zijn maximaal overkapt en ingeperkt om tot een efficiënte afzuiging en behandeling van luchtmissies te komen. Hiervan kan in de milieuvergunning afgeweken worden voor nitrificatie- en denitrificatiebekkens.

4° de afgezogen ventilatielucht wordt behandeld door middel van filtratie over een biobed en zure wassers

Elke alternatieve methode met een gelijkwaardig of beter rendement om ammoniakemissie en hinder te voorkomen in de milieuvergunning worden toegelaten.'

Uit voormelde bepaling blijkt dat een afwijking op de plicht tot laden en lossen in afgesloten ruimten zelfs niet kan bepaald worden. De vergunningverlenende overheid kan strenger doch niet milder zijn. De voorwaarden bepaald in Vlarem II zijn absoluut noodzakelijke voorwaarden waarvan geen afwijking toegestaan kan worden zo dit niet expliciet bepaald is.

Het feit dat de gewestelijke milieuvergunningscommissie de exploitant die erom verzoekt dient te horen, terwijl het voor de indiener van een beroep enkel mogelijk is om gehoord te worden indien de gewestelijke milieuvergunningscommissie dit toestaat maakt een schending uit van het gelijkheidsbeginsel en het non discriminatiebeginsel zoals verwoord in art. 10 en 11 G.W.

Verzoekster had gehoord dienen te worden. Ook bij afwezigheid van normatieve verplichting terzake, kan de overheid verplicht zijn de bestuurde te horen alvorens zij een bepaalde beslissing neemt, zo ook in casu. Deze plicht vloeit voort uit het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht. Eén van de grondslagen van de hoorplicht is het zorgvuldigheidsbeginsel aangezien één der doelen erin bestaat te vermijden dat het bestuur een onzorgvuldige beslissing zou nemen omdat het niet beschikt over een volledige kennis van zaken. (...)"

Beoordeling

9. Luidens artikel 28, § 4, van Vlarem I wordt de aanvrager van een milieuvergunning op zijn verzoek door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie gehoord. Op grond van dezelfde bepaling kan de commissie ook andere partijen horen. Uit voormelde bepaling blijkt dat het horen door de commissie, van andere personen en instanties dan de aanvrager, slechts facultatief is. Door de verzoekende partij, die een bestuurlijk beroep had ingediend,

niet te horen heeft de verwerende partij voormelde bepaling niet geschonden.

Het gelijkheidsbeginsel werd evenmin geschonden. De indiener van een bestuurlijk beroep beschikt immers over de mogelijkheid om zijn bezwaren tegen de geplande inrichting schriftelijk te formuleren. Het beroepschrift wordt ter kennis gebracht van de adviesverlenende instanties, zodat het standpunt van derden-belanghebbenden een belangrijk element is in het kader van het heronderzoek van de vergunningsaanvraag. Zulks brengt evenwel niet mee dat de beroepsprocedure volstrekt tegensprekelijk moet verlopen. De rechten van de verzoekende partij zijn afdoende gevrijwaard en stelt haar ongeveer op gelijke voet met de aanvrager van de vergunning. Aangezien geen wetsbepaling voorschrijft dat naast de aanvrager van de vergunning ook andere personen gehoord moeten worden, moet in de uitspraak over het ingestelde beroep niet worden gemotiveerd waarom niet werd overgegaan tot het horen van de indiener(s) van het bestuurlijk beroep .

De hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur is te dezen niet van toepassing omdat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op een gedraging die de bestuurde als een tekortkoming wordt aangerekend.

Het is adviesverlenende overheidsorganen, zoals te dezen de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid, niet verboden om hun oorspronkelijke standpunt in de loop van de beroepsprocedure te herzien. Zulks kan op zich niet leiden tot de onwettigheid van de bestreden beslissing. Dat het herziene standpunt zijn grondslag zou vinden in het horen van de exploitant, doet daar niets aan af.

Uit de beoordeling van het tweede middel volgt dat op een rechtsgeldige wijze werd afgeweken van de Vlarem II-voorwaarde inzake het laden en lossen van de mest in afgesloten ruimtes.

Het derde middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Uiteenzetting van het middel

10. Het vierde middel wordt afgeleid uit de schending van artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, doordat met het bestreden besluit een milieuvergunning wordt verleend voor een inrichting die onredelijke hinder zal teweegbrengen, niet alleen voor de onmiddellijke omgeving maar ook voor de ganse gemeenschap van het deeldorp Ten Aard.

In het verzoekschrift wordt het middel als volgt geadstrueerd :

"De Minister erkent kennelijk dat er een mobiliteitsprobleem is, nu zij een bijzondere voorwaarde toevoegt aan de door de Deputatie verleende milieuvergunning, met name dat de aanvoer van de ruwe mest, de afvoer van melasse of methanol/structol, niet mag gebeuren via de smalle rijbaan tussen Blokstraat 10 en Blokstraat 15. Artikel 20 laatste lid van het Milieuvergunningsdecreet bepaalt weliswaar dat de vergunningverlenende overheid bijzondere exploitatievoorwaarden kan opleggen, doch slechts met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu. Op geen enkele manier wordt in de bestreden beslissing vermeld in welke mate deze voorwaarde werd opgelegd met het oog op de bescherming van mens en leefmilieu. Dit blijkt, zoals hieronder uiteengezet overigens niet het geval te zijn.

De bestreden beslissing wil hierbij vermoedelijk tegemoet komen aan de mobiliteitsproblemen, door als voorwaarde op te leggen dat het verkeer een smal gedeelte van de Blokstraat dient te vermijden.

Indien echter de ganse situatie bekeken wordt, wordt door deze voorwaarde het mobiliteitsprobleem alleen maar groter gemaakt.

Doordat de vrachtwagens de facto de zeer scherpe bocht tussen de Aardseweg en de Blokstraat niet kunnen nemen (stukken 27 en 31), zal al het zwaar verkeer afkomstig van de Retieseweg de facto over de smalle landwegen naar de Turnhoutsebaan rijden, om aldaar af te slagen in de Aardseweg en zich zo door het dorpscentrum van Ten Aard langs de school naar het mestverwerkingsbedrijf te begeven.

Omrijden via Dekshoeven is immers geen mogelijkheid, gelet op het feit dat ook de Nieuwe Heide een zeer smalle landweg is, waar geen zwaar verkeer mogelijk is. (stuk 31)

De facto is de Blokstraat dus voor zware vrachtwagens enkel bereikbaar via de Aardseweg. In de bestreden beslissing wordt ten onrechte gesteld dat de

Aardseweg een tweevaksbaan zou zijn. Deze weg vertoont slechts op enkele plaatsen wegmarkeringen. Dit is bijvoorbeeld niet het geval op een aantal gevaarlijke punten, bijvoorbeeld ter hoogte van de school, aan het kruispunt met de Turnhoutseweg en aan het verhoogd kruispunt tussen met de Oude Kastelseweg en de Broekstraat. De Aardseweg is een smalle weg zonder fietspaden met aanzienlijk veel zwakke weggebruikers.

Er wordt in de bestreden beslissing ten onrechte uitgegaan van de premisse dat het verkeer over 2 invalswegen gespreid zal worden, nu dit de facto onmogelijk is.

Het zwaar verkeer wordt dus niet gespreid over 2 invalswegen, zoals in de milieuvergunningsaanvraag wordt aangehaald, maar al het verkeer zal langs de Turnhoutseweg, de Aardseweg indraaien en langs de school, langs de voetbalterreinen, over een landweg die zeer veelvuldig gebruikt wordt door fietsers, zowel kinderen als volwassenen, naar de Blokstraat rijden. (stuk 32)

In de talrijke bezwaarschriften en in het advies van de stad Geel wordt er zeer uitdrukkelijk op dit mobiliteitsprobleem gewezen.

Op geen enkele manier wordt in de bestreden beslissing uiteengezet waarom men van oordeel is dat dit niet tot zeer grote problemen zal leiden.

Het is geenszins zo dat er op de Aardseweg enkel fietsers passeren op de momenten dat de school begint of gedaan is. Veel kinderen verplaatsen zich met de fiets naar de chiro, de voetbal, de tekenschool en de muziekschool, er passeren zeer veel wielertoeristen en ook het fietsknooppuntennetwerk passeert over de Aardseweg. Voor deze zwakke weggebruikers wordt een zeer gevaarlijke situatie gecreëerd.

Naast de ongeveer 375 leerlingen van de plaatselijke lagere school, fietsen ook leerlingen die naar de middelbare scholen in Geel-centrum rijden op deze wegen. De speruren zijn opgesteld louter met het oog op de leerlingen van de basisschool terwijl de leerlingen van de middelbare scholen buiten deze uren zich met de fiets in het verkeer begeven.

Buiten deze speruren zijn ook de voetballers van de vlakbij gelegen voetbalclub Beekhoek, bestaande uit 273 spelers waaronder 239 jeugdspelers veelal als zwakke weggebruiker op de baan. De trainingen beginnen vanaf 17.00 uur op weekdays en vanaf 14.00 uur op woensdag, dus buiten de speruren.

2.

Bovendien wordt er in het advies van de afdeling milieuvergunningen terecht gewezen op het feit dat noch de visuele hinder, noch de geurhinder, noch de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt.

3.

In de milieuvergunningsaanvraag (stuk 30) wordt op p. 21 gemeld dat het omwille van de verhoogde ziektedruk niet verantwoord is om een dergelijke installatie in te planten bij een van de leden van de coöperatie.

Het risico op de verspreiding van ziektekiemen blijkt aldus reëel te zijn.

Het is dan ook kennelijk onredelijk om de mestverwerkingsbekkens, waarvan er een aantal niet afgedekt hoeven te zijn in te planten met 4 woningen in een straal van 100m.

Bovendien bevindt zich op perceel A784K 3 eveneens een varkensbedrijf, dat geen deel uitmaakt van de coöperatie (stuk 33).

Blijkbaar is het voor de leden van de coöperatie geen probleem dat er ziektekiemen verspreid worden naar de omgeving toe en naar een omwonende varkensboer, terwijl net om deze reden uitgesloten wordt om de installatie in te planten bij één van haar leden.

Dit is kennelijk onredelijk en onzorgvuldig.

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent niets teruggevonden, alhoewel dit ook uitdrukkelijk werd aangehaald in de verschillende bezwaarschriften

Ook de potentiële verspreiding van ziektekiemen, een risico dat door de exploitant zelf wordt aangehaald, maakt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit. Zulks geldt te meer daar er diverse varkensziekten zijn die niet alleen varkens aantasten maar ook mensen. Deze ziektes zijn wetenschappelijk gekend onder de benaming Zoönosen. Onder andere de griep van het type Mexicaanse varkensgriep is hier een voorbeeld van. Voor de omwonenden vormt de mest van telkens wisselende varkensbedrijven een bron van besmettingsgevaar waartegen door het feit dat het van steeds wisselende bedrijven afkomstig is, moeilijk weerstand kan worden opgebouwd."

Beoordeling

11. Om mobiliteitsproblemen tegen te gaan heeft de verwerende partij een bijzondere vergunningsvoorwaarde opgelegd waarin gesteld wordt dat de aanvoer van de ruwe mest, de afvoer van het effluent en de dikke fractie en de aanvoer van melasse of methanol/structol, niet mag gebeuren via de smalle rijbaan gelegen tussen Blokstraat nr. 10 en nr. 15. In zoverre de verzoekende partij die voorwaarde onvoldoende acht omdat niet fundamenteel wordt geredigeerd aan de mobiliteitsproblemen en deze integendeel zouden verergeren, laten de concrete gegevens van de zaak niet toe te besluiten dat de inrichting enkel bereikbaar is via de Aardseweg en de dorpskom van Ten Aard. Ook toont de verzoekende partij niet aan dat de Aardseweg geen tweevaksbaan zou zijn. Het ontbreken, op bepaalde plaatsen, van wegmarkeringen, leidt op zich niet tot dergelijke conclusie.

Voorts wordt niet ingezien hoe het opleggen van een bijzondere voorwaarde die het gebruik van een bepaalde aan- en afvoerroute verbiedt, onverenigbaar zou kunnen zijn met artikel 20, laatste lid, van het milieuvergunningsdecreet, dat het opleggen van bijzondere exploitatievoorwaarden toelaat met het oog op de bescherming van de mens en het leefmilieu.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt uitvoerig en concreet stil gestaan bij de mobiliteitsproblematiek. Zo wordt er op gewezen dat het naar schatting gaat over 22 tot 29 transporten per week die gespreid zullen worden over twee routes. Daarenboven worden, om redenen van verkeersveiligheid, op één van de invalsroutes beperkingen opgelegd aangaande de uren waarop transport toegelaten is. Uit die motieven blijkt dat de verwerende partij in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de risico's en gevaren verbonden aan het vrachtverkeer, de grenzen van het aanvaardbare niet overschrijden.

In de uiteenzetting van het middel ontbreekt elke concrete toelichting waarom de verwerende partij niet in redelijkheid tot het besluit is kunnen komen dat de geur-, geluids-, en visuele hinder tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijven. De verzoekende partij gaat er in dit verband ook aan voorbij dat de afdeling Milieuvergunningen zich finaal heeft aangesloten bij het unaniem gunstige advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie.

Met betrekking tot de mogelijke verspreiding van ziektekiemen, blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat de tussenkomende partij doelbewust gekozen heeft voor een vestigingsplaats die afgezonderd is van de varkenshouderijen van haar leden. Die keuze is precies ingegeven om een verhoogde ziektedruk te vermijden. Algemeen beschouwd is die keuze niet nadelig voor de mens. Bovendien toont de verzoekende partij niet op overtuigende wijze aan dat er een reëel gevaar is voor besmetting door ziektekiemen, temeer omdat in de adviezen van de afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie nergens wordt gesteld dat er een onaanvaardbaar risico bestaat voor de overdracht van ziektes. Ten slotte heeft de verzoekende partij er geen persoonlijk belang bij om te wijzen op de toename van het risico op besmetting in een nabijgelegen varkensbedrijf.

Het vierde middel is ongegrond.

E. Vijfde middel

Uiteenzetting van het middel

In een vijfde middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 5 van Vlarem I, doordat in de milieuvergunningsaanvraag niet alle verplichte gegevens werden vermeld. De aanvraag zou met name het perceel nr. 786v onvermeld laten alwaar een weegbrug zal geplaatst worden.

Beoordeling

De kritiek van de verzoekende partij mist feitelijke grondslag aangezien niet blijkt dat het perceel nr. 786v zal worden gebruikt voor activiteiten die vergunnings- of meldingsplichtig zijn. Het desbetreffende perceel maakt ook geen deel uit van de verleende vergunning.

Het vijfde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negentien januari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin